

denne laa 1 $\frac{1}{2}$ Ejerdingvej fra Havet og manglede ganske Dækmoler ude i Havet, saaledes at den manglede Betingelser for at kunne anløbes som Nødhavn. Endvidere var de Diger, der skulde inddæmme Skernaen og forbinde Nødhavnen med Klitterne, lavet med saa stejle Skraaninger, at de paa ingen Maade kunde staa for Stormflod; de var absolut umulige. Af Detaillerne, hvorefter Gennemførligheden eller Muligheden af Forslaget som Helhed kunde vurderes, kunde man ikke faa andet ud, end at Jordarbejdet var sat til 1 Kr. pr. Kubikfavn, men det er mindst 3 Gange for lavt. I andre Overslag gaar man endog helt op til 1 Kr. pr. Kubikmeter, altsaa 7 Gange saa meget. Skønt man kan anerkende den kønne Idé at føre Skernaen lige igennem, saa kan man aldeles ikke betragte det som et teknisk muligt Projekt. Denne Plan eller Idé kan aldeles ikke fortjene Navnet Projekt i Ordets tekniske Betydning, men kun i den Betydning, hvori Sproget ellers anvender det, nemlig om mere løse Ting.

Dette vil vist være tilstrækkeligt til Belysning af Spørgsmaalet denne Gang, og jeg skal herved fremdeles anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Gennemførelse her i Tinget.

A. L. Andersen: Efter at vi nu har hørt Ordførerne for de to store Grupper, har man vel nok Lov til at gaa ud fra, at Lovforslaget vil faa en i alt Fald ret velvillig Behandling heroppe. Den Tilslutning, det fik fra det ærede Medlem, der førte Ordet for Venstre, var ganske vist en Del betinget. Det blev mig efter det ærede Medlems Udtalelser ikke rigtig klart, om han i det hele kunde gaa med til Lukningen, eller det var andre Ting i Lovforslaget, han ikke kunde gaa med til, men jeg gaar ud fra, at naar det ærede Medlem stiller i Udsigt, at han vil foreslaa Udvalg, er det Meningen fra Venstres Side, at Lovforslaget helst skulde ændres. I hvilken Retning det skulde ændres, er mig ikke klart efter det ærede Medlems Udtalelser. Men, som sagt, rent formelt var der ogsaa fra det ærede Medlems Side Tilslutning, og jeg betragter det derfor som nogenlunde givet, at vi denne Gang kommer til en Lukning ved Hvide Sande. Et Forslag omtrent i den Skikkelse, vi her behandler, har en Gang tidligere foreligget til Behandling her i Landstinget og været vedtaget i Folketinget. Folketinget vedtog i 1912, at Hvide Sande-Kanalen skulde lukkes, og dette Forslag var til Be-

handling heroppe i Foraaret 1912. Den Gang ændrede Landstinget Forslaget og vedtog, at der skulde gøres endnu et Forsøg paa at holde aabent derovre. Jeg vil dog næsten antage, at den Slags Ting burde man ikke gøre om igen. Det har kostet Staten ikke faa Penge, og det har ikke forbedret Forholdene derovre. De er maaske endnu vanskeligere end i 1912. Ser man efter i Vandbygningsdirektørens Skrivelser, kan man om ikke direkte, saa dog, naar man ved, hvor forsigtige disse Udtalelser fra Vandbygningsvæsenet som Regel er, læse sig til, at det vistnok bliver overordentlig vanskeligt at faa lukket nu. Direktøren skriver i den sidste Skrivelse, af 23. December i Fjor, at Udskaeringen paa den søndre Side langs Ydersiden af den søndre Mole har været saa stor, at den maa siges at være svagt funderet i Øjeblikket. Det vil altsaa sige, at Strømmen har skaaret ind i den søndre Mole, saaledes at den nu staar oppe paa en høj Sandvold, og man maa være forberedt paa det værste derovre, naar man ved, hvor løs Grunden er. Det hele kan en skønne Dag ramle sammen, og saa vil Lukningen blive ganske betydeligt dyrere, hvis den ikke skulde blive helt umulig, saa at Forholdene derovre maatte ordnes ad Naturens Vej. Jeg ved, at en stor Del af Tingets Medlemmer nærer den Anskuelse, at man maa følge den ansvarlige Sagkundskab, og i dette Tilfælde er det saa heldigt, at al den Sagkundskab, man kan forlange, foreslaar, at der skal lukkes og lukkes straks, det er det eneste, der er at gøre, det eneste, man med nogen Rimelighed kan forsvare at give Penge ud til, og det skal gøres, hvad der saa end i Fremtiden skal foretages derovre. Enten der skal beholdes et Udløb ved Hvide Sande, eller der skal være Sluseværk eller to Sæt Moler, saa skal der under alle Omstændigheder lukkes. Man faar ved at læse disse Skrivelser det Indtryk, at jo længere man kommer frem i Tiden, med des større Varme foreslaar de paagældende, at der lukkes, fordi de er betænkelige ved Situationen derovre. Jeg vil nærmest betragte det som et stort Held, hvis der kan blive lukket i Sommer. Jeg kunde godt tænke mig, at der under de Paalandsstorme, der sædvanligvis kommer, kunde komme en Ud- og Indstrømmen af saa store Vandmasser, at det hele kunde skylles bort og det gamle Løb paa 300 Meter blive aabent igen.

Hvis nu dette Lovforslag om en Lukning bliver gennemført og Lukningen udført, mener jeg ligesom den højtærede Mi-